

ÜZENET

A VENEZUELAI MAGYAR EVANGÉLIUMI KERESZTYÉNEKHEZ

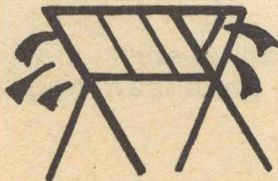
XXXVI évf.
7. szám

1987
Ádvent.

Szállj, szállj magasra
sziveink reménye,
Vezess el minket
Jézusunk elébe,
Ragyogj előttünk
fénynek oszlopával,
Szent biztatással.



Ő lesz a váltság,
élet birodalma,
Fordulj öröme
szivünk aggodalma,
Az elhagyottnak
lesz már pártfogója,
Oltalmazója.



Szabolcska Mihály.

KERESSÉTEK AZ URAT MÍG MEGTALÁLHATÓ HÍVJÁTEK SEGÍTSÉGÜL AMÍG KÖZEL VAN!

ÉZSAIÁS 55,6

Az egyházi ujév advent időszakával kezdődik, amikor a Megváltó megszületésének megünneplésére készülünk. Bár az ünnepek előtti sürgés forgásban nem sokan gondolnak erre, de ez az időszak a bűnbánatnak és önvizsgálatnak az ideje is. - Hogyan lehetünk méltóak arra, hogy a mennynek és földnek Ura közénk szálljon?! Hogyan hódolhatunk neki méltó képpen szavainkkal és tetteinkkel?

Elmélkedjünk a következő példázaton:

Volt egyszer egy szőlősgazda, akinek a kertjében már évek óta állt egy fügefa, amelyik soha termést nem hozott. Egyik nap így szólt a gazda napszámosához: Vágd ki ezt a fát, hiszen sohasem terem, ne foglalja el itt a helyet hiába.

De a napszámos kérte, hogy várjanak még egy évet: Jól megtrágyázom, megásom körülötte a földet, akkor biztos fog teremni. - A gazda bele is egyezett.

Valóban, következő évben mintha ujjáéledt volna a fa. Új hajtások nőttek rajta, dús zöld lombja lett, de gyümölcs, az most sem volt rajta.

Várjunk még egy évet, kérlelte a napszámos a gazdát, ha már ennyit bajlódtam vele, adjunk neki egy év haladékot. - Ugy is történt. De amikor a következő évben sem volt rajta gyümölcs, azt mondta a gazda: Most már aztán tényleg vágd ki!

Nem várhatnánk még egy évet, kérdezte a napszámos. Biztos vagyok benne, hogy fog teremni. A gazda csak legyintett: Hát jó, ha annyira akarod.

Még el sem telt az év, amikor a gazda a fa mellett elmenve észrevette, hogy kókadtan lógnak le a levelei. Most ő maga ment vízért, hogy meglocsolja a fát. Másnap azonban amint kiment a kertbe meglepődve látta, hogy már alig volt levél az ágakon, a fa magától kipusztult.

- De szomorú, gondolta a gazda magában. Mennyit vártuk rá, hogy gyümölcsöt teremjen, milyen gondosan ápoltuk, és minden hiába volt.

Turgenyev Iván:

KRISZTUS ARCA

Ott láttam magam fiatalkori, szinte kisfiús alakomban, egy alacsony falusi templomban. A régi szentképek előtt piros foltokban karcstű viaszgyertyák égtek.

Szivárványos kis koszorú övezett minden kis gyertyalángot. Homály és sötétség volt a templomban... Elöttem emberek sokasága állt.

Szőke parasztféj egytől egyig. Néha-néha megmozdultak, leborultak és felemelkedtek újra mint az érett kalászhok, amikor lassú hullámmal végigfut rajtuk a nyári szél.

Egyszer csak a hátam mögöl egy ember lépett elő és megállt mellettem. Nem fordultam feléje, de rögtön éreztem, hogy ez az ember Krisztus. Meghatottság, kíváncsiság és félelem egyszerre fogta meg a lelkem. Erőt vettem magamon... és rápillantottam a szomszédokra. Az arca: mint a többié. Ez az arc minden ember arcához hasonlított. A szeme egy kicsit felfelé nézett nyugodtan és figyelmesen. A két ajka csukott, de nem feszül egymásra; felső ajka mintha csak pihenne az alsón. Nem nagy szakálla ketté van választva. A két keze összefogva, egyik sem mozdul. A ruha is olyan rajta, mint akárkié.

Ez volna Krisztus!?! - gondoltam magamban. Egy ilyen egészen egyszerű ember? Nem lehet!

Elfordultam. De alig vettem le a tekintetemeterről az egyszerű emberről, ismét úgy rémlett nekem, hogy Krisztus maga áll mellettem.

Megint erőt vettem magamon... és megint ugyanazt az arcot láttam, azt a minden ember arcához hasonlót ugyanazokat a megszokott, de egyben ismeretlen vonásokat.

S egyszerre elszorult a szívem - s felocsúdottam. Csak akkor értettem meg, hogy éppen ez az arc, ez a minden ember arcához hasonló - ez a Krisztus arca.

(A Lelkipásztor c. folyóiratból)

Protestáns vagyok !

A reformáció emlékünnepe alkalmából kérdezett meg valaki, hogy tulajdonképpen

MIÉRT VAGYUNK MI PROTESTÁNSOK ?

Mi ellen "tiltakozunk" még mindig ennyi évszázad után? Ez egy jó kérdés és fontos kérdés, mert sajnos nagyon sok protestáns csak véletlenül az, személyes meggyőződés nincs mögötte. Ezért első adandó alkalommal feladják hitüket a katolikus többséggel szemben, lemondanak gyermekeik vallásos neveléséről, elhagyják templomukat.

De lehet-e ma még folytatni a római egyház elleni protestálást? Nem változott-e meg a világ azóta, nem lett a katolikus egyház is más, mint a reformáció korában volt? Nem mindegy az, hogy valaki katolikus vagy protestáns?

Természetesen nem ismételtethetjük a reformáció korának tiltakozásait, hiszen a problémák ma egészen mások. Azonban ma is van néhány dolog, ami ellen sokszor kedvem lenne tiltakozni.

Tiltakoznom kell az ellen, amit a katolikusok gyakran kijelentenek, hogy "nálatok ugy-e megengedik a válást".

Hallottam ugyan egyszer egy lelkészről, (Dániában), aki az esketésnél azt mondta, "éljete a házasságban, míg mindkettőtöknek öröme lesz belőle", de ez nagy felháborodást váltott ki a hívek között (mégnagyobbat az egyházi felettesek között!)

A protestáns egyházak kivétel nélkül isteni rendnek és rendelkezésnek tartják a házasságot, amely természetesen egész életre szól. "Amit Isten egybekötött, azt az ember ne válassa szét" mondják az esküvőn.

Egy elég nagy különbség azonban mégis van: Az én egyházam nem taszítja el magától azokat, akiket egy tragédia ért, akiknek a házassága felbomlott, hanem minden esetben kész Isten kegyelmét hirdetni azok felé, akik új életet akarnak kezdeni.

Tiltakoznom kell az ellen is, amit sokszor hallok katolikusoktól, hogy "nálatok ugy-e nem kötelező eljárni a templomba". A szó szoros értelmében ugyan nem "kötelező". De mit jelent ez gyakorlatban? - Hány katolikus van vasárnap a misén és hányan vannak helyette az országuton? És nézzünk meg egy kis evangélikus közösséget valamelyik barrioban; a részvétel majdnem 100%-os. Az ünnep megszentelése a protestánsoknál isteni parancsolat, nem egyházi rendelkezés.

Még olyan protestáns lelkészről nem hallottam, aki azt mondta volna híveinek: "menjetek csak a tengerre, én majd megtartom az istentiszteletet. - Egy katolikus pap tud misézni egyedül. Ez a protestánsoknál elképzelhetetlen. Az üdvösségnek és hitnek előfeltétele az ige hallgatása, tehát a templombajárás.

De egy nagy különbség mégis van. Nekünk bármely felekezet templomába be lehet mennünk, s az "érvényes" istentisztelet és imádság lesz, a mi Istenünk mindenütt jelen van - míg fordítva sajnos ez nem áll.

Protestáns öntudatom azonban inkább öröm, mint tiltakozás. - Örülök annak, hogy az én egyháznak nincs igénye arra, hogy a lelkeken uralkodjon. Nem szól bele híveinek családi életébe, nem mondja, hogy mit olvashatnak, mit nem, hogy milyen politikai pártot támogathatnak vagy milyen vallás iránt érdeklődhetnek.

Ez persze véletlenül sem jelenti azt, hogy szabad a vásár, hogy minden mindegy, vagy pláne minden jó. A protestáns egyházak félreérthetetlenül hirdetik, hogy van Istennek tetsző élet és van az ellenkezője, és figyelmeztetnek mindenkit arra, hogy tetteinkről és azoknak következményeiről mindnyájunknak személyesen kell számot adnunk Isten előtt.

Ezen a számadáson semmiféle hatalom fel nem menthet, nem törölheti el bűneimet, csak az Úr Jézus Krisztus, aki egyetlen közbenjáróm Isten előtt, s akire hittel bízhatom magamat.

Ezért örülök annak, hogy protestáns vagyok, ezért maradok meg protestánsnak még akkor is, ha ebben az országban ezért sokan másodrangú kereszténynek tartanak.

Knuth Attila.

Az első magyar misszionárius prédikátor, Tomonkó László 1928-ban érkezett Argentínába, 1931-ben megalakította az argentinai magyar protestáns egyházat. A nyilvántartott gyülekezeti tagok száma 1936-ban meghaladta a 200-at. Ez a gyülekezet a 40-es évek második felében a lelkész megbetegedése következtében megszűnt.

1949-ben megalakult a Buenos Airesi Magyar Református és Evangélikus Egyházközösség. A második világháború utáni nagyarányú bevándorlás következtében jelentősen megnövekedett Argentínában a magyar evangélikusok száma is. Lelkész az akkor kiérkezett idős Demes Péter református vallásánár volt. Az Egyházközösség öt éves fennállását Demes Péter lelkész korát meghazudtoló-79 éves volt- fáradhatatlan szolgálata jellemezte. Magas koramiatt mindkét felekezet hívei már kezdettől fogva egy evangélikus és egy református fiatalabb lelkészte-
restek.

Reformátusoknak, Demes lelkész lemondása után, a Braziliából meghívott Nagy Balázs Dezső lett a lelkésze. Az evangélikusok 1954-ben Leskó Béla lelki vezetése alatt megalakították a "Krisztus Ke-
resztje" Evangélikus Gyülekezetet.

Leskó Bélát rövid két esztendő után megválasztották a José C. pazi evangélikus teológia rectorává. Lelkész utóda v. Hefty László lett, aki 1956-tól 1961-ig volt első ízben a gyülekezet lelkésze; utóda az akkor végzett Ocsenás József, aki azonban rövidesen Európába távozott. Helyét 1963-ban Leskó Béla testvéröccse Leskó Károly foglalta el. Leskó Károly nyolc évig volt a gyülekezet lelkésze, amikor elfogadta egy argentin-dán gyülekezet meghívását és elhagyta a gyülekezetet. Ekkor meghívta a gyülekezet másodizben V.Hefty Lászlót, aki azóta, 1971 óta mind a mai napig a gyülekezet rendes lelkésze.

Az Északamerikai anyagi támogatás tette lehetővé az amenabari templom építését, amelynek felavatása 1957-ben volt, 30 esztendővel ezelőtt.

A gyülekezet felügyelője 1982 óta Dr.Z.Sebešs Jenőné.

GRATULÁLUNK!

A buenos airesi magyar evangélikus gyülekezet idén ünnepli temploma fennállásának 30. évfordulóját. Az előző oldalon Váczi Elemértől közlünk részleteket a gyülekezet múltjából.

CARACASI I S T E N T I S Z T E L E T E K

December 13. este 6-kor - szeretetvendégség.

December 20. reggel 9,15-kor

December 25. reggel 9,15-kor - úrvacsora

December 27. reggel 9,15-kor

Január 1. - este 6-kor.

Január 3.-án reggel 9,15-kor - úrvacsora

HÁLAADOMANYOK.

Gyülekezetünkben régi szokás, hogy az egyháznak is adunk karácsonyi ajándékot, mely egyben szimbolikus kifejezése is annak a hálának, melyet Isten iránt érünk, aki az elmúlt év folyamán is olyan bőséggel megmutatta kegyelmét irántunk.

K Ö S Z Ö N E T

Az Őszi Vásáron "túl vagyunk". Nagy munka volt, de megérte. Nemcsak a segélyek szempontjából, de a gyülekezet életére nézve is nagy jelentősége van egy ilyen munkának. - Hálás köszönet mindenkinek, aki valamilyen formában hozzájárult a vásár megrendezéséhez, sikeréhez.

Suiza

Ch-1224 - Cheve Bougeries

4, chemin de la Bride

Ros. G. Pasfay

IMPRESOS
No COMERCIALES.
POR AVION



Congregación Húngara
Apartado 68 360
Caracas 1062-A
Venezuela



Az ÜZENET olvasóinak
Áldott Karácsonyi Ünnepeket
és Boldog Uj Évet Kívánunk.

Karácsonyi Istentisztelet Valenciában

December 25-én d.u. 4 órai kezdettel lesz

A lelkeszi hivatal telefonja: (02) 33 73 52

Impreso por Acción Ecumenica